

ærede Medlem, at han saaledes vil have, at man skal disse Hovedet ned i denne Sag, trække den over Hovedet paa sig og sige: Vi have slet ikke at se udover den øvrige Verden; vi skulle blot træffe en Afgjørelse i denne Sag; Thinget skal blot beslutte, at det ikke vil lade dette passere; men hvad det mener dermed, om der skal ske noget Andet i Verden, om der vil blive nogen praktisk Følge deraf, skal Thinget ikke tænke over eller bryde sit Hoved med; det tror jeg i Virkeligheden er altfor atomistisk for at bruge et meget mildt Ord. — Søvrigt skal jeg, som sagt, ikke indlade mig nærmere paa det ærede Medlems Ytringer. Det er mig ganske ligegyldigt fra mit Standpunkt, enten det ærede Medlems eller Hvertallets Forslag bliver vedtaget. Jeg vil tilraade, at man, da det ærede Medlems Forslag foreligger som Underændringsforslag til Hvertallets Ændringsforslag, først stemmer imod hans Forslag, og hvad enten det bliver vedtaget eller ikke, derefter stemmer imod den Beslutning, hvortil det er knyttet som Underændringsforslag.

Svar: Ja, det ærede Medlems (Nimestad) Misforstaaelser skal jeg ikke opholde mig ved; de forekomme mig at være saa overordentlig fine, at de ere vanskelige at følge med; men nu staa de jo i Ligheden saaledes som det ærede Medlem vil have dem formulerede, og da jeg slet ikke har Noget imod denne Form, men finder den ganske svarende til den Maade, hvorpaa jeg opfattede det ærede Medlem, da jeg havde Ordet, finder jeg ingen Grund til at dvæle længere derved. Det var mig interessant, at det ærede Medlem ikke vilde blande sig i den lille formelle Strid, som føres mellem andre ærede Medlemmer og mig. Jeg tror, at denne Ulyst til at blande sig deri hænger noget sammen med det Forhold, hvori det ærede Medlem overhovedet staar til de ærede Medlemmer, med hvem jeg har denne Strid. Hvis ikke den samme Fredens Engel svævede over den, vilde det ærede Medlem ikke være saa bange for at blande sig i denne Strid; jeg tror heller ikke, han vilde have betragtet den som en saa atomistisk Strid, som han gjør; jeg tvivler slet ikke om, at det øvrige ærede Thing meget vel vil forstaa, hvorom den Strid dreier sig, og at den ikke er en Strid om noget Spidst og Fint, men om selve denne Sag, at den netop indeholder det Spørgsmaal, om vi nu have Lyst og Villie til at udtale vor Mening om den provisoriske Finantslov, eller om vi have mere Lyst til at gaa udenom den. Saa sagde det ærede Medlem, at han kunde slet ikke forstaa, hvad Forskjellen var imellem, at man sagde passere eller ikke passere. Jeg tror virkelig, at det ærede Medlem er det eneste Medlem heri Thinget, som ikke kan forstaa Forskjellen derimellem; den er dog meget simpel og iøjensaldende, ligesaa

tydelig som Forskjellen mellem fort og hvidt, godt og ondt. Der behøves virkelig ikke noget fint Blik for at se den. Det ærede Medlem spurgte mig, hvad den praktiske Betydning deraf skal være. Det veed jeg ikke, slet ikke! Jeg maa maasse gjøre det ærede Medlem et andet Spørgsmaal: Kan det ærede Medlem sige mig, hvad den praktiske Virkning er af en Rigsretsstiltale? (N. Andersen: En Dom!) Ja, hvad saa! En Dom er dog ikke i og for sig nogen meget praktisk Ting. (Nimestad: Det er en Afgjørelse!) Ja hvis det er det Gæle, det ærede Medlem vil have ud af det, saa er det affurat det samme, jeg her foreslaar. „Passere“ er een Afgjørelse, „ikke passere“ er en anden, og det er en Afgjørelse, som har den fordelagtige Side, at den afgives af en kompetent Autoritet i den Sag, der foreligger os her. Det er Noget, jeg ikke kan lade være at fremhæve for det ærede Medlem, at naar han vil have, at vi skulle se ud i den vide Verden efter mulige Konsekvenser af dette her, finder jeg, at det er en ganske ubillig Fordring. Lad os holde os til, hvad der ligger for. Vi pleie jo ikke ved Behandling af andre Sager at sige: Lad os nu se paa alle mulige andre Sager samtidig. Nei, lad os først blive enige om den Sag, der foreligger, saa kunne vi jo altid bagefter se, hvorledes vi ville stille os med Hensyn til de andre Sager. Disse Bemærkninger af det ærede Medlem ser jeg ikke, der er nogen videre Grund til at dvæle længere ved. Det ærede Medlem sagde dernæst, at han ikke havde nogen Brug for politiske Meningsfæller i Rigsretten. Jeg vil sige det ærede Medlem, at jeg har stor Brug for dem der; bare jeg havde saa mange der som det ærede Medlem! — Det jeg egentlig har bedet om Ordet for, er for at gjøre en Retteelse til det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer). Han beklagede sig over, at min Betænkning var fremkommen saa sent, at han ikke havde haft Tid til at bedre sin egen Opfattelse af Hensyn til den. Det maa jeg anse for ganske uberettiget. Jeg har ikke skrevet disse Datoer op, men hvis jeg ikke huffer feil, kom min Betænkning omtrent samtidig med det ærede Medlems for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad). Der var vist neppe een eller et Par Dage imellem, og vore Betænkninger kom umiddelbart efter, at Hvertallet havde afgivet sin Betænkning. Jeg kan ikke tro, der var 14 Dage imellem, hvis jeg ellers huffer ret. Det er altsaa virkelig en Bebreidelse, som det ærede Medlem er uberettiget til at gjøre, og som jeg vil vise tilbage, fordi det ellers kunde faae Udseende af, at det ærede Medlem er kommen til en feil Indstilling, fordi han ikke har faaet den nødvendige Veiledning; den har han virkelig haft i god og betimelig Tid.